

- Błędna interpretacja zgłoszenia patentowego EP 3 005 948 A2 i złożonego przez skarżącą zbiorowego zgłoszenia wzorów nr 1 431 829-0001-0010.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – PBL i WA / Komisja

(Sprawa T-538/21)

(2021/C 431/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) (Bron, Francja) i WA (przedstawiciel: J. Branco, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej z dnia 1 września 2021 r. – COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342)
- nakazanie Komisji Europejskiej:
  - skorzystanie z uprawnień przysługujących jej na podstawie art. 116 ust. 1 TFUE i nakazanie Fédération française de Football (francuskiej federacji piłki nożnej) natychmiastowego zaprzestania wszelkich normatywnych zakłóceń konkurencji oraz przestrzegania przepisów UEFA dotyczących licencji klubowych i finansowego fair play;
  - wszczęcie przeciwko Francji postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 107 i 108 TFUE oraz art. 12 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. w związku bezprawną pomocą państwa przyznaną na rzecz Paris Saint-Germain oraz o przekazanie sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; oraz
- nakazanie Komisji, na podstawie art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r., przyjęcia środków tymczasowych wobec Francji w celu zaniechania przez nią dalszego wyrządzania szkody stronie skarżącej, poprzez nakazanie temu państwu zawieszenia wykonania następujących decyzji normatywnych, które powodują nieuczciwe zakłócenie konkurencji na skutek pomocy państwa stwarzającej selektywną korzyść, wpływającą na konkurencję i handel wewnątrzunijny w ramach jednolitego rynku UE:
  - sprawozdań z obrad zgromadzeń ogólnego i federalnego ligi zawodowej piłki nożnej z dnia 12 i 14 grudnia 2019 r., a także sprawozdań z obrad zgromadzeń ogólnego i federalnego ligi zawodowej piłki nożnej z dnia 10 grudnia 2020 r. przyjętych w imieniu Fédération française de Football (francuskiej federacji piłki nożnej) w ramach wykonywania przez nią jej prerogatyw w zakresie władzy publicznej;
  - decyzji z dnia 25 czerwca 2021 r., na mocy której komisja kontroli zawodowych klubów piłkarskich w ramach krajowej dyrekcji kontroli zarządzania Ligue de Football Professionnel (ligi zawodowej piłki nożnej), nie podjęła żadnych środków administracyjnych wobec PSG;
  - decyzji Ligue de Football Professionnel (ligi zawodowej piłki nożnej) – niepublikowanej – na mocy której zatwierdzono umowę podpisaną przez Lionela Messiego z Paris Saint-Germain.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji Europejskiej COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342) z dnia 1 września 2021 r., w której odmówiono stornie skarżącej statusu zainteresowanej strony w rozumieniu art. 24 ust. 2 rozporządzenia 2015/1589 (¹), strona skarżąca podnieśli pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy interesu strony skarżącej we wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie. Strona skarżąca podnosi, że Komisja nie uwzględniła faktu, iż pierwszy z podmiotów po stronie skarżącej jest członkiem („socio”) Futbol Club Barcelona („FC Barcelona”) i że z tego tytułu jest uprawniony do złożenia skargi w sprawie jakoby bezprawnie przyznanej pomocy.

2. Zarzut drugi, dotyczy wszczęcia postępowania na podstawie art. 116 TFUE. Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że w niniejszej sprawie istnieje różnica między przepisami państw członkowskich, która narusza warunki konkurencji na rynku wewnętrznym. Zdaniem skarżących okoliczność, że hiszpańska liga zawodowej piłki nożnej, w odróżnieniu od francuskiej ligi zawodowej piłki nożnej, wymaga przestrzegania stosunku wynagrodzeń do kwalifikowanego dochodu w wysokości 70 %, stanowi tego rodzaju różnicę, która w praktyce stawia FC Barcelonę w niekorzystnej sytuacji.
3. Zarzut trzeci, dotyczy art. 13 rozporządzenia 2015/1589. W tym zarzucie strona skarżąca podnosi, że należy nakazać Francji wstrzymanie pomocy i środków mogących stanowić bezprawną i niezgłoszoną pomoc państwa na rzecz zawodowych klubów piłkarskich działających na jej terytorium.
4. Zarzut czwarty, dotyczy kryteriów przyjętych przez Komisję Europejską i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w celu zdefiniowania pomocy państwa oraz możliwości zastosowania art. 108 TFUE w niniejszej sprawie.
5. Zarzut piąty, dotyczy pilnego charakteru sytuacji, która uzasadnia złożenie przez stronę skarżącą wniosku o zastosowanie postępowania w trybie przyspieszonym i wniosku w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – Vivostore / EUIPO – Linda (VIVO LIFE)

(Sprawa T-540/21)

(2021/C 431/58)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vivostore Ltd (Winscombe, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat T. Urek)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Linda AG (Kolonia, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona wnosząca odwołanie do Izby Odwoławczej

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy VIVO LIFE – zgłoszenie nr 18 049 468

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2021 r. w sprawie R 1587/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lub zmiana zaskarżonej decyzji, a także potwierdzenie decyzji Wydziału Sprzeciwów EUIPO w sprawie B 3 090 390 z dnia 16 lipca 2020 r.;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-